

enditnow teemapäivä

Materiaalipaketti 16.8.2014

“Vapaus ihmissuhteissa”

Kirjoittajat:

Elaine Oliver, MA, CFLE, ja Willie Oliver, PHD, CFLE
Perhetyön jaostojohtajat
Kansainvälisen adventtikirkon pääkonferenssi
www.family.adventist.org

Editointi: Carolyn Kujawa, Anne Vrcelj
Suomennos: Orvokki Asikainen, Anne Vrcelj
Suomennos (julkilausuma): Annalena Toivola

**Valmistelu kansainvälisen adventtikirkon
“Hyväksikäytön ennaltaehkäisy teemapäivä” -toimikunta**

Adventist Chaplaincy Ministries

Adventist Review

Lastentyön jaosto

Koulukasvatusjaosto

Perhetyön jaosto

Terveystyön jaosto

Kenttätöiden jaosto

Naistyön jaosto

Nuorisotyön jaosto

<http://www.enditnow.org/>

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

General Conference
World Headquarters

Department of Women's Ministries

12901 Old Columbia Pike
Silver Spring, Maryland
20910-6600 USA
Telephone (301) 680-6600
Fax (301) 680-6600
<http://www.gc.adventist.org>

27.4.2014

Rakkaat sisaret,

Sydämellinen kiitos Jumalalle ja kirjoittajillemme, että voin lähettää teille materiaalipaketin tämän vuoden **enditnow™** -teemapäivää varten ympäri maailmaa.

Päivän teemasta "Vapaus ihmissuhteissa" ovat kirjoittaneet Willie ja Elaine Oliver, jotka toimivat perhetyön jaostossa pääkonferenssissa. He ovat käyttäneet materiaalin kokoamiseen paljon aikaa ja paljon rukousta, sillä hyväksikäyttö ja sen vaikutukset seurakunnissamme ja yhteisöissämme on vakava aihe.

Yksi suurimmista haasteista, joita kohtaamme seurakunnassamme ja koko yhteiskunnassamme on väkivalta ja hyväksikäyttö, jotka tapahtuvat perheissä. On surullista, että monet sisaremmet, veljemme ja lapset seurakuntaperheissämme kärsivät. Sapatin saarnassa katsotaan, mitä haasteita adventistiperheillä on, kuinka jotkut ovat käyttäneet Jumalan sanaa väärin oikeuttaakseen hyväksikäyttönsä ja millaisen mallin Jumala on antanut meille seurattavaksi. Mallin on antanut Jumala, joka rakastaa ja joka haluaa, että heijastamme hänen rakkauttaan perheissämme ja että arvostamme ja kunnioitamme *kaikkia* yksilöinä, joita kaikkivaltias Jumala rakastaa ja arvostaa.

Vilpitön rukouksemme on, että kun käytätte tätä materiaalia paikallisseurakunnissanne, Pyhä Henki toimii kuulijoiden sydämissä, antaen ymmärrystä synnintunnosta ja tuoden muutosta elämään.

Älkäämme olko sinisilmäisiä ajatellen, että "eihän näin voi tapahtua meillä". Olkaamme hereillä tämän oleellisen sanoman kanssa. Kun tutkimme Jumalan mallia, tulkoon meistä Jumalan rakkauden välittäjiä niin perheissämme kuin kaikissa ihmissuhteissamme.

Saakoon Jumala siunata teitä, rakkaat sisareni. Toivon, että kotimme voisivat todella olla toivon ja toipumisen paikkoja perheillemme samoin kuin malleja lähellämme oleville perheille.

Iloiten,

Heather-Dawn Small, Director

Sisältö

About the Authors (englanniksi)	4
Ehdotus jumalanpalveluksen ohjelmasta	5
Lastenkertomus: "Usko ja aamiaismurolaatikko"	6
Children's Story: "Faith and a Box of Cereal" (englanniksi)	7
Saarna: "Vapaus ihmissuhteissa"	8
Sermon: "Freedom in Relationships" (englanniksi)	15
Seminar: "Becoming Powerful by Empowering" (englanniksi)	22
Liite 1: Adventtikirkon julkilausuma perheväkivallasta (suomennos)	28
Liite 2: Statement on Family Violence (englanniksi)	30

About the Authors

Willie and Elaine Oliver are directors of the Department of Family Ministries for the General Conference of Seventh-day Adventists. An ordained minister, Willie Oliver holds a PhD in Family Sociology; an MA in Pastoral Counseling; an MA in Sociology; and a BA in Theology. He is the former Director of Family Ministries for the North American Division of Seventh-day Adventists, the Atlantic Union Conference, and the Greater New York Conference. He also served as a senior pastor and youth pastor in New York City, and is an adjunct professor at the Seventh-day Adventist Theological Seminary at Andrews University.

Elaine Oliver holds an MA in Counseling Psychology; an MA in Higher and Adult Education; and a BA in business management and accounting. She is currently pursuing a PhD in Psychology. Prior to her current position, she served as a university administrator and as a marriage and family consultant for the North American Division of the Seventh-day Adventist Church.

The Olivers have conducted marriage conferences, retreats, and relationship seminars around the world. They are founders of “From This Day Forward” marriage conferences, and “Journey Toward Intimacy” marriage conferences. They are authors of *Relationship Rx* column in *Message* magazine, as well as many other articles and book chapters. They are editors of the annual *Family Ministries Planbook*, and they host marriage and family strengthening programs on Hope TV and 3ABN. The Olivers produce and host a weekly family program on the Hope Channel called *Real Family Talk with Willie and Elaine Oliver*.

Willie and Elaine Oliver have been married for over 29 years and are the parents of two young adults—Jessica and Julian. In their spare time they enjoy taking long walks, beach vacations, gardening, exotic cuisines, and spending time with family and friends.

EHDOTUS JUMALANPALVELUKSEN OHJELMASTA

enditnow -teemapäivä 16.8.2014

Alkusoitto

Tervetuloa

Rukous

Yhteislaulu

Raamatun teksti:

"Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme." (Gal. 5:22–26)

Kolehti

Kolehtirukous

Lastenkertomus:

"Usko ja aamiaismurolaatikko"

Pastoraalirukous

Musiikkiesitys

Saarna:

"Vapaus ihmissuhteissa"

Yhteislaulu

Päätösrukous

Loppusoitto

Lastenkertomus

Usko ja aamiaismurolaatikko

Huomaa: Tämän kertomuksen tarkoitus on auttaa lapsia ymmärtämään uskoa. Lasten, erityisesti nuorempien lasten, on vaikea uskoa sellaista, mitä he eivät näe. Tämä kertomus auttaa heitä ymmärtämään, vaikka he eivät näe Jumalaa, Jumala on aina läsnä ja aina rakastaa heitä joka tilanteessa.

Tarvitset tämän kertomuksen havainnollistamiseksi:

- suuri aamiaismurolaatikko, jossa oikeasti muroja (valitse sellainen, joka on tuttu lapsille)
- suuri tyhjä aamiaismurolaatikko, jonka sisälle laitat värikyniä (pienikin määrä käy)
- 2 kulhoa
- ostokassi, johon laitat koko materiaalin ennen kertomuksen esittämistä.

Kertomus:

Ota hitaasti värikyniä sisältävä murolaatikko ulos ostokassista ja näytä se lapsille. Voit vaikka ravistella laatikkoa vähän. Sano lapsille: "Viittaa, jos voit arvata, mitä tässä laatikossa on." Anna lasten vastata.

Ota toinen kulho kassista, ja kaada sitten varovasti kynät murolaatikosta kulhoon. Näytä hämmästyneeltä: "Mitä? Eikö siellä ollutkaan muroja?"

Sano: "Mitä tapahtui?"

Kysy lapselta, joka osaa lukea, mitä laatikon kannessa lukee.

Kysy: "Mitä siinä sanotaan?" Anna lapsen vastata.

Sano: "Siinä sanotaan, että siellä on muroja; ja se kuulostaa siltä, että siellä on muroja. Silmämme ja korvamme kertoivat meille, että siellä on muroja, mutta siellä ei ollut."

Ota nyt toinen murolaatikko kassista.

Sano: "Minulla on toinenkin laatikko. Se näyttää siltä, että siellä on muroja, se kuulostaa (ravistele laatikkoa) myös siltä, että siellä on muroja, mutta varmistetaan onko siellä todella muroja.

Ota esiin toinen kulho ja pyydä jotakin vanhempaa lasta kaatamaan muroja toiseen kulhoon. Näytä helpottuneelta.

Sano: "Hyvä, tässä murolaatikossa on todella muroja!"

Sano: "Jotkut asiat eivät ole todella sitä, miltä ne näyttävät. Emmekä voi olla varmoja siitä, että se mitä silmämme ja korvamme todella näkevät ja kuulevat, ovat sitä, mitä luulemme sen olevan. On kuitenkin yksi asia, josta voimme aina olla varmoja. Voimme olla varmoja siitä, että Jumala rakastaa meitä jokaista."

Raamattu kertoo Hep. 11:1, että "*Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä.*" Usko pitää varmana sitä, mitä emme näe. Jumala on yhtä varma kuin aamiaismurolaatikko, jossa on aina muroja sisällä. Kun sinulla on usko Jumalaan, voit luottaa häneen ja uskoa, että hän aina pitää sinusta huolen.

Rukous: Rakas Jeesus, me haluamme uskoa sinuun. Opetä meitä uskomaan ja luottamaan sinuun, vaikka emme voi nähdä sinua. Kiitos, että rakastat aina meitä. Amen.

Children's Story

Faith and a Box of Cereal

Note: This object lesson is to help children understand faith. It is difficult for children, especially younger ones, to believe in something they cannot see. The lesson helps them understand that even though they don't see God, He is always present and always loves them no matter what the situation.

For this object lesson you will need:

A large cereal box with cereal (choose one that is familiar to the children)
A large empty cereal box with crayons in it (one small box of crayons will work)
2 cereal bowls
A grocery bag

Before the lesson, place the four items in the grocery bag.

Slowly, pull out the cereal box containing the crayons from the grocery bag and show it to the children. You can even shake the box a little.

Say to the children: "Raise your hand if you can guess what's in this box."

Allow the children to answer.

Pull out a cereal bowl out of the grocery bag; then deliberately and carefully pour the crayons into the bowl.

Act surprised: "What? It's not cereal?"

Say: "What happened?"

Ask one of the children who can read to say what is on the label on the box.

Ask: "What does it say?" Allow the child to answer.

Say: "It says that it's cereal; it sounds like cereal. Our eyes and our ears told us it was cereal, but it was not cereal."

Now pull out the other cereal box.

Say: "I have another box. It looks like it is cereal, it sounds like cereal (shake the box), but let's find out for sure if it really is cereal."

Pull out the other cereal bowl and ask an older child to assist a younger child in pouring out the cereal into the next bowl. Act relieved.

Say: "Oh, good, this box really has cereal!"

Say: "Sometimes things aren't really as they appear to be and we can't be sure that our eyes and ears are truly seeing and hearing things the way they are. There is one thing we can always be sure of and that is God's love for each one of you and me."

The Bible tells us in Hebrews 11:1 that faith is to be sure of the things that we have not seen. God is as sure as the box of breakfast cereal that always has breakfast cereal in it. When you have faith in God, you can trust him and believe that He will always take care of you.

Prayer: Dear Jesus, we want to have faith in you. Teach us to believe in you and trust you even if we can't see you. Thank you for always loving us. Amen.

Saarna *Vapaus ihmissuhteissa*

Johdanto

Eri puolilla maailmaa on seurattu kiinteästi Pretoriassa Etelä-Afrikassa tapahtunutta Oscar Pistoriuksen oikeudenkäynnin käsittelyä. Pistorius on Etelä-Afrikan eturivin juoksijoita, joka tuli tunnetuksi voitokkaana vammaisurheilijana kilpaillessaan sekä paralympialaisissa että kesäolympialaisissa 2012. Lokakuussa 2013 hän sai syytteen tyttöystävänsä Reeva Steenkampin kuolemaan johtavasta ampumisesta. Pistorius väittää, että hän erehtyi luulemaan tyttöystävänsä tungettelijaksi.

Tätä saarnaa kirjoitettaessa tuomari ei ollut vielä tehnyt ratkaisua tässä tapauksessa, emmekä tiedä oliko Pistorius toiminut itsepuolustukseksi vai suunnitellut tyttöystävänsä murhan. Sen kuitenkin tiedämme, että väkivalta on tunkeutunut yhteiskuntaamme, ja on monia tapauksia, jotka eivät koskaan pääse otsikoihin. Raaka väkivalta repii perheitä hajalle kotioiloissa, joissa moni valitsee väkivallan ensisijaiseksi kommunikointitavakseen. Näiden valintojen vaikutus on uskomattoman kauaskantoista ja hyvin tuhoavaa yksilöiden ja perheiden elämässä.

Vaikka emme pysty hallitsemaan meitä ympäröivää väkivaltaa, hyvä uutinen kristityille on, että Jumalan rajoittamaton voima on meidän kaikkien käytettävissämme. Jumalan sana on täynnä neuvoja kuinka terveitä ja kestäviä ihmissuhteita rakennetaan, erityisesti perhepiirissä. Tänäpäin tarkastelemme lyhyesti perheväkivallan ja hyväksikäytön tuhoisaa luonnetta ja Jumalan alkuperäistä tarkoitusta ja täydellistä suunnitelmaa ihmissuhteiden ja perheiden rakennukseksi.

Saarnamme teemana on tänään ”Vapaus ihmissuhteissa”.

Jumalallinen ihmissuhdesuunnitelma

Raamatun mukaan *”Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki. Ne, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen omia, ovat ristiinnaulinneet vanhan luontonsa himoineen ja haluineen. Jos me elämme Hengen varassa, meidän on myös seurattava Hengen johdatusta. Emme saa tavoitella turhaa kunniaa emmekä ärsyttää ja kadehtia toisiamme.”* (Gal. 5:22–26.)

Kirjoittaessaan kirjeen galatalaisille Paavalilla oli mielessään kolme toisiinsa liittyvää tarkoitusta:

1. Hän puolusti arvoaltaansa apostolina, koska jotkut olivat epäilleet hänen aitouttaan,
2. Hän julisti evankeliumin sanomaa,
3. Hän osoitti, että evankeliumin sanoma voitiin soveltaa kristityn jokapäiväiseen elämään ja että se oli mahdollista Pyhän Hengen avulla.

Edellä olevassa lainauksessa Paavali muistuttaa meitä siitä, että sen jälkeen kun ihmisestä tulee kristitty, hänen tarpeensa uskoa Kristukseen ei vähene. Meidän tulee elää päivittäin uskosta, Jeesuksen Kristuksen ja Pyhän Hengen voimassa. Tällainen riippuvuus Jumalan johdatuksesta auttaa meitä välttämään luonnollisesta synnillisestä luonteestamme johtuvan käytöksemme

seurauksia.¹ Paavali osoittaa, että vapaus Kristuksessa on Hengen johtama elämäntapa Kristuksen antaman 'uuden lain', rakkauden lain, rajoissa.

Todellinen vapaus Kristuksessa ei ole omien tarpeitten tyydyttämistä, mikä johtaa uskovan toimimaan tuhoavasti toisia kohtaan, vaan todellinen vapaus ilmaisee itsensä rakkautena Jumalaa ja ihmisiä kohtaan. Todellinen rakkaus ei kuitenkaan synny luonnollisesti. Tosiasia on, että se taistelee lihallista luontoa vastaan ja siksi on välttämätöntä olla Pyhän Hengen johdossa toiminnassa, asenteissa ja päätöksissä.

Raamatun kirjoitusten ja teologian väärinkäyttö

Koska Raamatun perussanoma on rakkaus, niin tutkiessamme hyväksikäytön ja väkivallan vaikutuksia, näemme kuinka kaukana olemme Jumalan ihmissuhdeihanteesta. Monet tunnustavat olevansa kristittyjä, Kristuksen opetuslapsia, mutta eivät omaa Kristuksen luonteenpiirteitä.

Valitettavasti liian monissa tilanteissa väkivallantekijät ovat käyttäneet väärin Raamattua ja teologiaa väkivaltaisen käytöksensä oikeutuksena. Lisäksi myös hyvää tarkoittavat auttajat ovat käyttäneet väärin Raamattua kehottaessaan uhreja hyväksymään jatkuvan väkivallan perhepiirissä. Tällainen Raamatun väärinkäyttö voi olla vaarallista ja jopa tuhoisaa uhreille. Uskonnollinen yhteisö ei voi enää pysyä vai. Hiljaisuus tässä asiassa jatkaa perheväkivaltaa koskevan ymmärtämyksen puutetta eikä johda muutokseen. Seurakunta voi auttaa perheitä lopettamaan väkivallan ja luomaan terveemmän ympäristön lapsille, teineille ja aikuisille.

Tässä lyhyessä esityksessä tänään saamme yleisnäkemyksen siitä, mitä perheväkivalta on ja kuinka voimakkaasti se vaikuttaa yhteiskuntaamme ja myös seurakuntaan. Tarkastelemme myös terveitä, Jumalan tahdon mukaisia ihmissuhteita. Adventtikirkko on sitoutunut "enditnow" -projektiin väkivallan ehkäisemiseksi ja lopettamiseksi. Kirkko on sitoutunut varustamaan yksilöitä ja perheitä taidoilla ja ymmärryksellä, joita tarvitaan ehjien ihmissuhteiden luomiseksi.

Lyhyt katsaus väkivaltaan ja hyväksikäyttöön

Elämme väkivallan aikakautta. Uutiset, musiikki, televisio ja muu media saastuttavat aistejamme väkivallalla. Monet ovat väkivallan kohteina ja eniten meitä koskettavat lapsiuhrit. Kuka tahansa voi joutua väkivallan uhriksi. Tilastot kertovat kuitenkin, että useimmiten uhreina ovat naiset ja lapset.

Myös miehet voivat joutua hyväksikäytön ja väkivallan uhreiksi, mutta vähemmässä määrin (tämä voi johtua myös raportoinnin puutteesta). Huolimatta siitä, kuka uhri on, perheväkivalta on ristiriidassa Jumalan sanan kanssa.

Mitä perheväkivalta on?

¹ Dockery, D. S., Butler, T. C., Church, C. L., Scott, L. L., Ellis Smith, M. A., White, J. E., & Holman Bible Publishers (Nashville, T. . (1992). *Holman Bible Handbook*. Nashville, TN: Holman Bible Publishers.

Katsotaan ensin joitakin määritelmiä ja yleistä tietoa perheväkivallasta. Perheväkivaltaan liittyy fyysistä, seksuaalista ja henkistä hyväksikäyttöä. Tosiasiassa mitään vakavuusastetta ei hyväksikäytön laaduilla ole, kaikki on yhtä tuhoisaa.

Fyysiseen väkivaltaan voi liittyä sellaista käytöstä kuin töniminen ja potkiminen, mikä voi vähitellen johtaa vakavampiin päällekkäymiisiin. Se voi alkaa pienemmistä vahingonteoista mutta päätyä murhaan.

Seksuaaliseen väkivaltaan voi liittyä sopimatonta koskettelua ja sanalliset huomauttelut. Raiskaus, ahdistelu ja insesti kuuluvat myös tähän luokkaan.

Tunne-elämään kohdistuvaan väkivaltaan kuuluvat toisen ihmisen jatkuva vähättelevä tai halveksuva käyttäytyminen. Se voi olla sanallista uhkailua, raivonpuuskia, rivoa kielenkäyttöä, täydellisyysvaatimusta sekä luonteen ja persoonan halveksimista. Äärimmäinen mustasukkaisuus, eristäminen ja taloudellinen riisto vahingoittavat psyykkisesti ja vahingoittavat tunne-elämää.

Yleisiä piirteitä perheväkivallasta²:

Hyväksikäyttäjistä tai uhreista ei ole olemassa mitään perustyyppiä. Kumpikin voi kuulua mihin tahansa ikäryhmään, etniseen ryhmään, sosiaaliluokkaan, ammattiryhmään, uskonnolliseen tai ei-uskonnolliseen yhteisöön. Hyväksikäyttö ja väkivalta voivat tapahtua eri muodoissa: fyysisesti, seksuaalisesti tai emotionaalisesti. Vanhusten ja lasten kohdalla se voi olla myös vakavaa laiminlyöntiä. [Seuraavat tilastot koskevat pääasiassa Yhdysvaltoja. Esittäjän tulee ottaa selvää oman alueensa vastaavista tilastoista.]

Uhreista:

- Yksi neljästä naisesta kokee elämänsä aikana perheväkivaltaa, joka tunnetaan myös puolison kohdistuvana lähisuhdeväkivaltana.
- Naiset joutuvat todennäköisemmin kuin miehet puolisonsa surmaamiksi.
- 20–24 -vuotiaat naiset ovat suurimmassa vaarassa joutua perheväkivallan uhreiksi.
- Joka vuosi yksi kolmesta naispuolisesta murhan uhrista on tullut nykyisen tai entisen puolisonsa surmaamaksi.

Perheistä:

- Joka vuosi yli kolme miljoonaa lasta näkee omassa kodissaan väkivaltaa.
- 30–60 % lapsista, jotka asuvat perheväkivaltaisissa kodeissa, kärsivät myös hyväksikäytöstä tai laiminlyönnistä.
- Viimeaikaisten tutkimusten mukaan lapsilla, jotka kokevat väkivaltaa kodeissaan, on todennäköisemmin terveysongelmia, he sairastuvat useammin, kärsivät usein päänsärystä tai vatsakivuista ja ovat väsyneempiä ja uneliaampia.
- Toinen tutkimus paljasti, että lapsi, joka näkee toiseen vanhempaansa kohdistuvaa vakavaa väkivaltaa, menee useimmiten väliin ja siten lapsi altistuu suureen loukkaantumis- tai jopa kuolemanvaaraan.

Seurauksista:

- Perheväkivallasta selvinneet altistuvat suuressa määrin masennukselle, univaikeuksille ja muille tunne-elämän alueen häiriöille.

² National Coalition Against Domestic Violence (NCADV) factsheet. *Domestic Violence Facts*.

- Monet perheväkivallasta selviytyjät kärsivät huonosta terveydestä.
- Mikäli perheväkivallan silminnäkijänä olleet tytöt eivät saa apua, he ovat herkempiä joutumaan hyväksikäytetyiksi teini-ikäisinä tai aikuisina.
- Mikäli perheväkivallan silminnäkijänä olleet pojat eivät saa apua, heistä tulee hyvin todennäköisesti aikuisena kumppaninsa ja/tai lasten hyväksikäyttäjiä ja täten jatkavat väkivallan kierrettä seuraavaan sukupolveen.

Lisää piirteitä:

- Useimmat perheväkivaltatapaukset jäävät *täysin* raportoimatta.
- Uhrin valehtelevat harvoin. Asiantuntijat ovat yksimielisiä siitä, että lapset eivät yleensä osaa kuvailla sellaisia tapahtumia, joita eivät itse ole kokeneet. Meidän tulee kuunnella ja toimia sen mukaisesti³.

Jumalan ihmissuhdesuunnitelma

Edellä esitetyt asiat eivät ole miellyttäviä ja ne muistuttavat maailmamme rikkinäisyydestä. Suurenmoinen uutinen on, että Jumala ei ole jättänyt meitä yksin. Raamattu antaa meille oikean kuvan siitä, millaisia ihmissuhteiden tulisi olla. Ihmiset on luotu suhteeseen kolmiyhteisen Jumalan kanssa. Jumalan, joka on yksi ja jossa kuitenkin yhdistyy kolme erillistä persoonaa, Isä, Poika ja Pyhä Henki. Kolmiyhteinen Jumala loi meidät elämään merkittävässä ja palkitsevissa ihmissuhteissa. Siksi meidän ihmissuhteittemme tulee heijastaa Pyhän Kolminaisuuden jumalallista yhteyttä. Pohjimmiltaan Jumalan tarkoitus on, että kaikki ihmissuhteemme ovat heijastusta hänestä⁴.

Tietysti meidän täytyy myöntää, ettemme ole täydellisiä, niin kuin Jumala on, ja epätäydellisyytemme vuoksi joudumme ponnistelemaan saadaksemme raamatulliset periaatteet toimimaan ihmissuhteissamme. Meidän tulee etsiä armoa ja voimaa Jumalan johdatuksessa, jotta voimme saavuttaa todellisen vapauden suhteissamme.

Kun tutkimme Vanhaa ja Uutta testamenttia, löydämme sieltä neljä terveiden ihmissuhteiden perustekijää, jotka johtavat todelliseen vapauteen. Ne ovat: *liitto*, *armo*, *voimaannuttaminen* ja *läheisyys*.

1. Liitto: Ensimmäinen tekijä, joka luo vapautta ihmissuhteisiin, on **liitto**. Ensimmäinen Raamatussa mainittu liitto löytyy 1. Moos. 6:18, jossa Jumala tekee liiton Nooan kanssa. Toinen Raamatun viittaus Jumalan tekemään liittoon on 1. Moos. 15: 18, missä liitto ulotetaan Abrahamiin ja jota myöhemmin täsmennetään 1. Moos. 17: 1–7. Jumalan Abrahamin kanssa tekemä liitto, jonka Jumala myöhemmin vahvistaa Israelin kanssa, on ikuinen liitto. Jumala selvästi ilmaisee, että todellinen liitto on rakkauden saamista ja rakkauden jakamista.

³ Faith Trust Institute, *FAQs about child abuse*. www.faithtrustinstitute.org.

⁴ Balswick, Jack O & Judith K. Balswick. 2014. 4th Edition. *The Family: A Christian Perspective on the Contemporary Home*. Grand Rapids, MI: Baker Book House.

Sana *liitto* tulee heprean sanasta *berth*, joka tarkoittaa "sopimus" tai "järjestely" ja kreikkalaisesta sanasta *diatheke*, joka tarkoittaa "viimeinen tahto ja testamentti, määräys tai sopimus" (Horn 1979, s. 243.)⁵

Raamatussa *liitto* on sana, jota käytetään kuvaamaan aviosuhdetta, joka on mitä vakavin ja kestävin Raamatusta löytyvä sopimus (Mal. 2:14; Sananl. 2:16,17). Jumalan tarkoitus on, että miehen ja vaimon välinen suhde on malli hänen ikuisesta liitostaan kansansa kanssa.

Liittosuhde voi olla yksipuolinen tai molemminpuolinen sitoumus. Ihmissuhteet alkavat varauksettomasta yksipuolisesta sitoutumisesta. Molemminpuolinen varaukseton sitoutuminen tapahtuu liittosuhteessa, joka kypsyy ja kehittyy. Tämä on totta niin aviosuhteessa kuin perhesuhteissa yleensäkin sekä muissa merkityksellisissä suhteissa. Kertomus Ruutista ja Boaksesta on erinomainen esimerkki molemminpuolisesta liittosuhteesta. Boas osoitti varauksetonta sitoutumista ja kunnioitusta Ruutia kohtaan siitä huolimatta, että hänellä ei olisi ollut mitään velvollisuutta osoittaa Ruutille ystävällisyyttä. Äärimmäinen liittosuhde on Jumalan ehdoton rakkaus meitä kohtaan meidän uskottomuudestamme huolimatta.

Vastoin yleisesti suosittua ajatusta avioliitto ei ole 50/50 -jakauman mukainen liitto. Avioliiton liittosuhde on 100/100. Se perustuu ehdottomaan sitoutumiseen henkilöön perustuen päätökseen rakastaa häntä, eikä tuon henkilön vastarakkauteen. Apostoli Paavali määrittää ilman ehtoja 1. Kor. 13:4, 5: "Rakkaus -- ei muistele kärsimäänsä pahaa --".

Kun perheessä on hyväksikäyttöä, se kertoo yksipuolisesta epäkypsästä liitosta, ja sen tulee muuttua molemminpuoliseksi sitoumukseksi pysyäkseen voimassa. Puolisoiden välillä oleva hyväksikäyttö tuhoaa liiton. Liiton, jota Jumala toivoo meidän vaalivan.

Läheisissä ystävyyssuhteissa, avioliitossa ja vanhemmuudessa, Jumala antaa meille tilaisuuksia oppia ymmärtämään paremmin hänen rakkauttaan meitä kohtaan sekä hänen pelastussuunnitelmaansa. Ja osana Jumalan erityistä tarkoitusta on kehittää avioliittoa ja vanhempi/lapsi suhdetta molemminpuoliseksi sitoumukseksi ilman ehtoja.

2. Armo: Toinen ihmissuhteisiin vapautta luova tekijä on **armo**. Jumala haluaa meidän ymmärtävän, että armo on anteeksi saamista ja anteeksi antamista, Matt. 6:15.

Jumalan suunnittelemat perhesuhteet on tarkoitettu elettäviksi armon ilmapiirissä, ei lain. Perhe-elämä, joka perustuu sopimukseen, johtaa lain ilmapiiriin, kun taas perhe-elämä, joka perustuu liittoon, johtaa armon ja anteeksiannon ilmapiiriin. Armon ilmapiirissä perheen jäsenet toimivat vastuullisesti rakastaen ja toisensa huomioonottaen. Perheessä, joka perustuu lakiin, vaaditaan toinen toisilta täydellisyyttä. Tällainen perheen sisäinen suhde lisää syyllisyyttä epäonnistumisista, jotka ovat väistämättömiä meidän langenneessa ja särkyneessä tilassamme (Room. 3:23, 24.) Meidän tulee nähdä elämän todellisuus: me kaikki tulemme tekemään virheitä ihmissuhteissamme. Inhimillisinä olentoina meidän ei ole mahdollista kiertää tätä tosiasiaa, vaikka monet kieltävät sen olemassaolon.

Valitettavasti me emme useinkaan onnistu osoittamaan armoa toisillemme Jeesuksen Kristuksen armon täyttämästä elämästä ja hänen vertauksissaan esittämästä sanomasta huolimatta. Tämä johtuu lakihenkisyydestä, joka on usein seurausta fundamentalistisesta käsityksestämme uskosta ja uskonnosta.

⁵ Horn, Siegfried H, ed. 1979. *Seventh-day Adventist Bible Dictionary*. Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association.

Kristitty neuvonantaja David Seamands esittää, että kaksi pääsyä kristittyjen tunne-elämän ongelmiin ovat 1) ettei ymmärretä eikä vastaanoteta Jumalan ehdotonta armoa ja anteeksiantoa ja eletä siinä, ja 2) ettei osoiteta ehdotonta rakkautta, anteeksiantoa ja armoa toisia ihmisiä kohtaan. Evankeliumin hyvää uutista ei ole todella ymmärretty omassa elämässä. Siksi emme osaa antaa anteeksi toisillemme, emmekä osaa antaa itsellemme anteeksi virheitä, joita väistämättä teemme vaeltaessamme opetuslapseuden tietä. Opetuslapsi ei ole täydellinen vaan armahdettu.⁶

Ellen White kertoo meille kirjassaan *Gospel Workers*: ”Rakkaus kehittää omistajassaan armahtavaisuutta, hyviä tapoja ja miellyttävää käytöstä. Se valaisee kasvot ja pehmentää äänen, ja jalostaa koko olemuksen.” (White 1915, s. 123.)⁷

Olemme armahtavia ja anteeksiantavia niitä kohtaan, joita olemme päättäneet rakastaa ja joiden kanssa olemme päättäneet elää yhdessä, koska huomenna tarvitsemme itse armoa.

Jumalan armon tähden, olimmepa valmiit uskomaan tämän todistetun yleisen totuuden tai emme, ei ole mitään, mitä voisimme tehdä saadaksemme Jumalan rakastamaan meitä enemmän, tai virheitä tehdessämme, ei ole mitään, mitä voisimme tehdä saadaksemme hänet rakastamaan meitä vähemmän. Ja kuitenkin, kun rakastamme Jumalaa, hänen rakkautensa antaa meille voiman totella häntä. Kun tottelemme Jumalaa, meidän elämämme on ylitsevuotavaa. Veljet ja sisaret, naiset ja herrat, tämä armo antaa ihmissuhteisiimme rauhan ja turvallisuuden, jota kaipaamme löytääksemme vapauden ihmissuhteisiimme.

3. Voimaannuttaminen: Kolmas tekijä, joka tuo vapautta ihmissuhteisiimme on **voimaannuttaminen**. Jumala haluaa meidän tietävän, että elämä on keskinäistä palvelua. Siis toinen toistemme palvelemista.

Voimaannuttaminen on raamatullinen käsite sellaisesta voiman käytöstä, joka on täysin eri asia kuin voiman käyttö tavanomaisessa mielessä perheissä ja yhteiskunnassa. Se on aktiivinen, tarkoituksellinen pyrkimys tukea toista ihmistä voiman hankinnassa. Henkilö, joka on voimaannutettu, on saanut voimaa jonkun toisen rohkaisevan käytöksen vaikutuksesta (1. Kor. 13:4-6).

Voimaannuttaminen on toisen auttamista tunnistamaan omat voimansa ja mahdollisuutensa, samoin kuin rohkaisemista ja opastamista kehittämään näitä ominaisuuksia itsessään. Kun me voimaannutamme ihmisiä, me puolestamme itse voimaannumme, ja meidän suhteemme kasvaa.

Voimaannuttaminen on rakkautta käytännössä. Tämän Jeesuksen Kristuksen luonteenpiirteen kehittämistä perheen jäsenten tulee toteuttaa eniten. Jos pystymme harjoittamaan voimaannuttamista perheemme parissa, se mullistaa auktoriteettikysymykset kristillisissä kodeissa. Pakkovalta ja manipulointi ovat voimaannuttamisen vastakohtia. Ne ovat todellisen voiman vääristymiä. Voimaannuttaminen on vastavuoroisuutta ja yhteyttä.

4. Läheisyys: Neljäs ja viimeinen tekijä, joka synnyttää vapautta ihmissuhteissa, on **läheisyys**. Läheisyys merkitsee toisen tuntemista ja tunnetuksi tulemistä liittosuhteen toisen osapuolen taholta.

⁶ Seamands, David. April 10, 1981. "Perfectionism: Fraught with Fruits of Self-Destruction," in *Christianity Today*.

⁷ White, Ellen. 1915. *Gospel Workers*. Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association.

Ihmisillä on Jumalan antama kyky tutustua läheisesti toisiinsa. Adamin ja Eevan tuntema läheisyys oli kykyä olla teeskentelemättä oma itsensä. Heidän ei tarvinnut pelata petollista roolipeliä toistensa kanssa, koska he kunnioittivat toisiaan eivätkä käyttäneet toisiaan hyväksi (1. Moos. 2:25.)

Häpeä syntyy läheisesti tunnetuksi tulemisen pelosta. Siellä missä häpeää esiintyy, perheenjäsenet piiloutuvat naamion taakse ja alkavat käyttäytyä petollisesti toisiaan kohtaan. Tutkiessamme kuinka Ensimmäinen Mooseksen kirja kuvaa ihmisperheen luonnetta ennen syntiinlankeemusta, huomaamme kuinka siellä päinvastoin korostetaan läheistä toisen tuntemista.

Monet pelkäävät solmia ihmissuhteita toisen hylkäämäksi tulemisen pelosta. Läheisyyttä ei synny, koska he eivät koskaan todella päästä henkilöä, jonka kanssa he sanovat olevansa suhteessa, läheisesti tuntemaan itseään. Koska he eivät koskaan kerro todellisista tunteistaan, aidolle suhteelle ei ole perustaa, ja he haparoivat pimeydessä estyneinä, rajoittuneina ja oman sulkeutuneisuutensa uhrina.

Jotta perheenjäsenet voisivat ilmaista vapaasti ja avoimesti tunteitaan toisilleen, tarvitaan luottamusta ja sitoutumista. Raamattu kertoo meille 1. Joh. 4:17, 18, että *”-- Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon --”*.

Perheen, joka perustuu rakkausliittoon, jäsenet elävät armon ilmapiirissä ja voimaannuttavat toisiaan, kykenevät kommunikoimaan ja ilmaisemaan itseään niin, että he oppivat läheisesti tuntemaan toinen toisensa.

Jeesuksen ilmaisema epäitsekäs rakkaus on meille esikuvana sellaisesta läheisestä suhteesta, jonka tulisi vallita perhesuhteissa ja muissa tärkeissä ihmissuhteissa. Anteeksiantaminen ja anteeksisaaminen ovat tärkeä osa uudistumista. Tarvitaan virheiden molemminpuolista tunnustamista. Se on kaksisuuntainen tie, joka voi avata solmut perheenjäsenten kesken. Läheisyydessä ei tarvitse hävetä virheiden myöntämistä eikä anteeksipyyttämistä ja sovittelua. Kun opettelemme ymmärtämään, mitä Jeesus teki ja tekee jatkuvasti meidän hyväksemme joka päivä, lopulta pääsemme lähemmäksi toisiamme ja tyytyväisyyttä ihmissuhteissamme.

Päätössanat

Nykyisin monet kokevat olevansa tällaisen terveen perhesuhteen ulkopuolella.

Rohkaisemme että kodeissa, joihin hyväksikäyttö ei ole soluttautunut, pyritään jo tänään meille jokaiselle luvatus Pyhän Hengen voiman avulla Jumalan suunnitelman mukaisesti ihmissuhteisiin. Pyydämme vakavasti että kodeissa, joihin hyväksikäyttö on jo tehnyt ruman ja tuhoisan tunkeutumisen, tunnistetaan hyväksikäyttö ja etsitään neuvoa ja ammattiapua niin pian kuin mahdollista, jotta parantuminen voisi alkaa.

Jotta vapaus ihmissuhteissa voisi toteutua, tarvitaan liittosuhde, tarvitaan että suhteissamme on armoa (anteeksiantoa), voimaannuttamista ja läheisyyttä. Tämä on mahdollista vain Jeesuksen Kristuksen kanssa. Kutsumme sinua hyväksymään Hänet uudelleen sydämeesi tänään.

Sermon *Freedom in Relationships*

Introduction

People around the world are closely following the media coverage of the Oscar Pistorius trial taking place in Pretoria, South Africa. Pistorius is a leading South African runner who won attention as an athlete with a disability, competing not only in the Paralympic Games but also in the 2012 Summer Olympics. In February 2013, he was charged with shooting to death his girlfriend Reeva Steenkamp. He claims he mistook her for an intruder.

As of the writing of this piece, the judge has not yet made a decision in this case, and we don't know whether Pistorius was defending himself or had planned to kill his girlfriend. What we do know is that violence has invaded our society and there are many cases that will never make the headlines. Families are being torn apart by senseless violence right in their own homes as many people are choosing violence as the primary means of interacting with each other. The impact of these choices is incredibly far-reaching and very destructive to individuals and families.

While we may not be able to control the violence around us, the good news for Christians is that the power of God is available to all of us in unlimited supply. God's word is filled with counsel on how to build healthy and strong relationships, especially in our families. Today, we will briefly look at the destructive nature of violence and abuse in the family, and we will review God's original intent and perfect plan for our relationships and families.

Our sermon today is titled "Freedom in Relationships".

A Godly Look at Relationships

In Galatians 5:22-26 (NASB) the Bible says: *"But the fruit of the spirit is love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, self-control; against such things there is no law. Now those who belong to Christ Jesus have crucified the flesh with its passions and desires. If we live by the Spirit, let us also walk by the Spirit. Let us not become boastful, challenging one another, envying one another."*

In writing the letter to the Galatians Paul had three closely related purposes in mind: 1) He was defending his authority as an apostle because some had doubted his authenticity, 2) he was proclaiming the gospel message, and 3) he was showing that the gospel message could be applied to our daily living as Christians and that this was possible through the power of the Holy Spirit.

In this passage, Paul reminds us that after a person becomes a Christian, the need for faith in Christ does not diminish. We are to live our lives daily by faith, through the power of Jesus Christ and the Holy Spirit. This dependence on God's guidance is for assistance in avoiding the consequences of our behaviors as manifested by our natural sinful selves.⁸ Paul is showing that freedom in Christ is a Spirit-guided life-style "within the limits of a 'new law' given by

⁸ Dockery, D. S., Butler, T. C., Church, C. L., Scott, L. L., Ellis Smith, M. A., White, J. E., & Holman Bible Publishers (Nashville, T. . (1992). *Holman Bible Handbook*. Nashville, TN: Holman Bible Publishers.

Christ: the law of love.”

True freedom in Christ is not about self-indulgence that leads believers to act in destructive ways toward others, but true freedom manifests itself in love towards God and love to others. However, true love doesn't come naturally. In fact, it is against the flesh; hence, it is necessary to be guided by the Holy Spirit in our actions, attitudes, and decisions.

Abuse of Scripture and Theology

While the basic message of the Bible is Love, when we examine the effects of abuse and violence, we see how far removed we are from God's ideal for human relationships. There are many who profess to be Christians—disciples of Christ—but who possess none of the characteristics of Christ.

Unfortunately, in too many situations, abusers have misused scripture and theology to justify their abusive behaviors. In addition, other well-meaning helpers have also misused the Bible to convince victims to accept continued violence in their families. This misuse of scripture can be dangerous and even lethal to the victims involved. The religious community can no longer remain silent. This silence continues the lack of understanding of issues of domestic violence and does not lead to change. The church can help families stop abuse and can help to create healthier environments for children, teenagers and adults.

In this brief discourse today, we will get an overview of domestic violence and how it is impacting our society, including the church. We will also explore the elements of healthy, Godly relationships. The Seventh-day Adventist Church is committed to “Ending It Now,” to stopping the violence and preventing violence by equipping individuals and families with skills and insights needed to have wholesome relationships.

Brief Overview of Violence and Abuse

We are living in an age of violence. Our senses are bombarded by violence in the news, music, television and other media outlets. Many people are the target of violence, and the victims that touch our hearts the most are the children. Anyone can be a victim of violence; however, statistics tell us that women and children are the primary targets. Men are also victims of abuse and violence, but in smaller numbers (this may be due to lack of reporting). Regardless of whom the victim is, domestic or family violence is incompatible with God's Word.

What is Domestic Violence?

Let's first look at some definitions and general information about domestic violence. Domestic violence includes physical abuse, sexual abuse, and emotional abuse. To be sure, there is not hierarchy of abuse; each one is equally destructive.

Physical abuse may be include behaviors such as pushing and kicking and can escalate into more injurious attacks. It can start with minor bruising but could end in murder.

Sexual abuse can include inappropriate touching and verbal remarks. Rape, molestation and incest are also included in this category.

Emotional abuse includes behaviors that consistently degrade or belittle the individual. It can include verbal threats, episodes of rage, obscene language, demands for perfection, and invalidation of character and person. Extreme possessiveness, isolation, and depriving someone of economic resources are all psychologically and emotionally abusive.

*General Facts about Domestic Violence*⁹:

There is no one profile of abusers or victims. Both may come from all age groups, ethnic groups, socio-economic classes, professions, and religious or non-religious communities. Abuse and violence may take several forms: physical, sexual, or emotional. In the case of the elderly and children it may also include severe neglect. *[The following statistics are primarily for the US. Presenters should research stats from their own territory to be most relevant]*

The Victims:

- 1 in 4 women will experience domestic violence, also known as intimate partner violence, during her lifetime.
- Women are more likely than men to be killed by an intimate partner.
- Women between the ages of 20-24 are at the greatest risk of becoming victims of domestic violence.
- Every year, 1 in 3 female homicide victims is murdered by her current or former partner.

The Families:

- Every year, more than 3 million children witness domestic violence in their homes.
- Thirty to sixty percent of children who live in homes where there is domestic violence also suffer abuse or neglect.
- A recent study found that children exposed to domestic violence at home are more likely to have health problems, including becoming sick more often, having frequent headaches or stomachaches, and being more tired and lethargic.
- Another study found that children are more likely to intervene when they witness severe violence against a parent. This can place a child at great risk for injury or even death.

The Consequences:

- Survivors of domestic violence face high rates of depression, sleep disturbances, and other emotional distress.
- Domestic violence contributes to poor health for many survivors.
- Without help, girls who witness domestic violence are more vulnerable to abuse as teens and adults.
- Without help, boys who witness domestic violence are far more likely to become abusers of their partners and/or children as adults, thus continuing the cycle of violence in the next generation.

More Important Facts:

- Most incidents of domestic violence are NEVER reported.

⁹ National Coalition Against Domestic Violence (NCADV) factsheet. *Domestic Violence Facts*.

- Victims rarely lie. Experts agree that children ordinarily cannot describe experiences they have never had. We must listen and respond appropriately.¹⁰

A Model for Godly Relationships

These facts are not pleasant and remind us of the brokenness of the world we live in. The wonderful news is that God has not left us alone. Scripture presents the true picture of how human relationships should look. Human beings are created by a relational Triune God—The Trinity, God, being one, yet composed of three distinct persons, Father, Son, and Holy Spirit. Our relational God then created us to be in significant and fulfilling relationships. Hence, our relationships are to reflect the relationality within the Holy Trinity. In essence, God intends for all our relationships to be a reflection of Him!¹¹

We must of course acknowledge that unlike God, we are not perfect and because of these imperfections we will struggle in applying biblical principles to our relationships. We must seek God's guidance for grace and strength to attain true freedom in our relationships.

As we study the Old and New Testaments, we can identify four basic elements that are essential to healthy relationships and will bring true freedom in our relationships. These elements are covenant, grace, empowerment, and intimacy.

1. Covenant: The first element that brings freedom in relationships is *covenant*. The first biblical mention of a covenant is found in Genesis 6:18, in which God makes a covenant with Noah. The second biblical reference in which God makes a covenant is found in Genesis 15:18, where a covenant is extended to Abraham, and subsequently amplified in Genesis 17:1-7. God's covenant with Abraham, which God later ratifies with Israel, is an eternal covenant. God demonstrates unequivocally that a true covenant is about loving and being loved.

The word *covenant* comes from the Hebrew *berth*, which means "agreement" or "arrangement"; and from the Greek *diatheke*, which means "last will and testament, decree or agreement" (Horn 1979, p. 243).¹²

In the Bible, *covenant* is the word used to describe marriage, the most serious and compelling agreement known in the Scriptures (Malachi 2:14; Proverbs 2:16, 17). It is God's intent that the relationship between husband and wife be modeled after His endless covenant with His people.

Covenant relationships can either be a one-way commitment or a two-way commitment. A one-way unconditional relationship is an initial covenant in human relations, and a two-way unconditional relationship is a mature or growing covenant. This is true not only of the marriage relation but of other family relations as well, and of meaningful relationships of any kind. An excellent example of a two-way covenant is the story of Ruth and Boaz. He showed unconditional commitment to her and respect for her in spite of the fact that he wasn't

¹⁰ Faith Trust Institute, *FAQs about child abuse*. www.faithtrustinstitute.org.

¹¹ Balswick, Jack O & Judith K. Balswick. 2014. 4th Edition. *The Family: A Christian Perspective on the Contemporary Home*. Grand Rapids, MI: Baker Book House.

¹² Horn, Siegfried H, ed. 1979. *Seventh-day Adventist Bible Dictionary*. Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association.

required to be kind to her. Of course, the ultimate covenant relationship is God's unconditional love for us despite our unfaithfulness.

Contrary to popular belief, marriage is not a 50/50 proposition. The covenant relationship in marriage is a 100/100 proposition. It is based on unconditional commitment to an individual based on our decision to love them, and not on that individual's response to our love. Paul, the apostle, in 1 Corinthians 13:5 states categorically, "Love keeps no record of wrongs."

When there is abuse in the family, this suggests a one-way and immature covenant, and must move into a two-way mode in order for the relationship to survive. Indeed, when there is abuse between spouses it destroys the covenant God wants us to develop in marriage.

In close friendships, in marriage, and in parenting, God gives us opportunities to better understand His love for us, and the plan of salvation. And it is especially a part of God's plan for the marriage relationship and the parent/child relationship to develop into unconditional two-way commitments.

2. Grace: The second element that brings *freedom in relationships* is **grace**. God wants us to understand that grace is about forgiving and being forgiven--Matthew 6:15.

Family relations as designed by God are meant to be lived out in an atmosphere of grace, not law. Family life based upon contract leads to an atmosphere of law, while family life based upon covenant leads to an atmosphere of grace and forgiveness. In an atmosphere of grace, family members act responsibly out of love and consideration for one another. In a family based on law, perfection will be demanded of each other. This approach to relating, adds guilt to the failure that is inevitable because of our fallen and broken human condition (Romans 3:23-24). Let's face the reality of life; we are all going to make mistakes in our relationships. There is no humanly possible way of getting around this fact, though many may be in denial of its existence.

Unfortunately, because of the legalism that often accompanies a fundamentalist approach to faith and religion, despite the grace-filled life of Jesus Christ and the message found in the parables He shared, we often fail to offer grace to one another in relationships.

David Seamands, a Christian counselor, suggests that the two main causes of most emotional problems among Christians are: 1) the failure to understand, receive, and live out God's unconditional grace and forgiveness; and 2) failure to give out that unconditional love, forgiveness, and grace to other people. The good news of the Gospel has not really been understood in our lives so we fail to forgive one another as we fail to forgive ourselves for faults we are bound to make while traveling the road of discipleship. The disciple is not perfect, simply forgiven.¹³

Ellen White tells us in *Gospel Workers*, "Love imparts to its possessor grace, propriety, and comeliness of deportment. It illuminates the countenance and subdues the voice; it refines and elevates the entire being." (White 1915, p. 123)¹⁴

¹³ Seamands, David. April 10, 1981. "Perfectionism: Fraught with Fruits of Self-Destruction," in *Christianity Today*.

¹⁴ White, Ellen. 1915. *Gospel Workers*. Washington, D.C.: Review and Herald Publishing Association.

We offer grace and forgiveness to those we have decided to love and have determined to be in relationship with, because tomorrow, we are the ones who will need to be the recipients of that grace.

Because of God's grace, whether or not we are ready to believe this verified truism, there isn't anything we can do to make Him love us more; but more importantly, make no mistake, there isn't anything we can do to make Him love us less. And yet, when we love God, it is His grace that gives us the power to obey Him, and when we obey God, our lives are lived to overflowing. Brothers and sisters, ladies and gentlemen, it is this grace that will give our relationships the peace and security we each need to find freedom in relationship.

3. Empowerment: The third element that brings freedom in relationships is the notion of *empowerment*. God wants us to know, definitively, that life is about service. That is, serving one another.

Empowerment is a biblical concept for the use of power, which, without exception, is contrary to the common use of power in our families and our society. It is the active, intentional process of enabling another person to acquire power. The person who is empowered has gained power because of the encouraging behavior of the other (1 Corinthians 13:4-6).

Empowerment is the process of helping another person recognize their strengths and potential, as well as encouraging and guiding the development of these qualities. When we empower people, we in turn are empowered, and our relationship is enhanced.

Empowerment is love in action. This is the characteristic of Jesus Christ that our family members must emulate most. If we are able to practice empowerment in our families, it will revolutionize the view of authority in Christian homes. Coercion and manipulation are the opposite of empowerment. They are a distortion of what true power is. Empowerment is about mutuality and unity.

4. Intimacy: The fourth and final element that brings *freedom in relationships* is *intimacy*. Intimacy means knowing someone and being known by that person in a covenant relationship.

Human beings have the capacity, given them by God, to know each other intimately. The intimacy that Adam and Eve felt was the ability to be themselves without any pretense. They had no need to play deceptive games with one another because they had respect for one another and didn't abuse one another (Genesis 2:25).

Shame is born out of fear of being known intimately. Where shame is present, family members put on masks and begin to play deceptive roles for each other. By contrast, as we examine how Genesis describes the nature of the prefall human family, we find an emphasis on intimacy, on the knowing of the other.

Many people are afraid to enter into relationships for the fear of being rejected by another. Intimacy eludes them because they never truly allow themselves to be known by the person they claim to be in a relationship with. Because they never share their true feelings, there is no basis for a real relationship, and they grope in relationship darkness--hampered, handicapped, and hindered, by their own lack of self-disclosure.

For family members to be able to communicate feelings freely and openly with each other, there must be trust and commitment. The Bible tells us in 1 John 4:18, "There is no fear in love. But perfect love drives out fear."

Members of a family that is based on covenant love, and who live in an atmosphere of grace and empowering one another, will be able to so communicate and express themselves that they intimately know and are known by one another.

The unconditional love modeled by Jesus gives us a picture of the type of communicative intimacy desirable in family relationships and any other significant relationships. Forgiving and being forgiven will be an important part of renewal. There will be a need to confess as well as to receive confession. This is a two-way street that can clear out the unfinished issues between family members. In intimacy, there is no need to be ashamed to admit failure and ask for forgiveness and reconciliation. In fact, it is only when we take the steps to understand what Jesus did for us and continues to do for us each day that we can get to the point of being able to achieve intimacy with another individual and find satisfaction in relationships.

Conclusion

Many today find themselves outside of this model of healthy family relationships. In homes where abuse has not infiltrated, we encourage you starting today to strive towards this model through the power of the Holy Spirit as promised to each and every one of us. In homes where abuse has already made its ugly and destructive visit, we implore you to recognize the abuse, and to seek counsel and professional help as soon as possible and begin the healing.

To have freedom in relationships, we need to have a covenant relationship; we need to have relationships filled with grace (forgiveness), with empowerment and intimacy. Only with Jesus Christ is this possible. We invite you to accept Him anew into your hearts today.

Seminar *“Becoming Powerful by Empowering”*

Theme: In the Old and New Testaments there are four elements that characterize healthy, Godlike relationships: Covenant, Grace, Empowerment and Intimacy. All of these traits come together to form a true covenant relationship that represents the kind of relationship God intends for His people.

Objective: In this seminar we will focus primarily on empowerment. The primary objective is to identify a model of power that comes through empowerment for healthier relationships.

Format: This workshop can be presented as one workshop with two parts or two separate workshops.

Part One: Power and Control in Relationships

Part Two: Empowering One Another

Part One: Power and Control

The will to dominate is one of the strongest human tendencies—to not only be in control of ourselves but also to control others. Power is a dimension found in all human relationships. (Balswick & Balswick, 2007)

In domestic violence there is always a power imbalance or misuse of power. Domestic violence is characterized by fear, control, and harm. One person in the relationship uses coercion or force to control the other person or other family members. The abuse can be physical, sexual, or emotional. (Fortune, 2002)

There are several reasons why abusers or batterers may choose to abuse their power:

- 1) He thinks it is his right, that is, part of his role.
- 2) He feels entitled to use force.
- 3) He has learned this behavior in his past.
- 4) This behavior works.

In most reported cases of abuse the abuser is male; hence, throughout this workshop the abuser will be referred to primarily as male. However, keep in mind that abusers can also be female. It doesn't matter who is doing the abusing, there is no acceptance of abuse in healthy, Godly relationships.

Abusers assume they have the right to control all members of their family. This willingness to use violence to accomplish this control is from things that he has learned. From various sources, the abuser has learned that is appropriate for the person who is bigger and stronger (usually a male) to hit others “for their own good” or because he “loves them.”

What are possible sources of learned behavior of abusers?

- 1) Observing parents
- 2) Peers
- 3) Misinterpretation of biblical teachings
- 4) Media – jokes, cartoons, soap operas, movies that portray control and abuse in an intimate relationship as normative.

Since there were no negative consequences, the abuser learned that violence worked; it got him what he wanted—either the submission or compliance of their spouse or other family member. Paradoxically, they learned that home and family was a safe place in which to exercise violent behavior. On a very cognitive level, they know that this behavior would have very negative and serious consequences if used in the workplace. If they hit their boss when they were angry, they would most likely be fired or arrested. Hence, abusers are rarely violent at work.

Facts about Abuser's Need for Power

- 1) Battering is not the result of an abuser (or batterer) being out of control; it is the attempt of the batterer to stay in control. He gets to choose his behavior.
- 2) The abuser's need to control family members appears to increase with stress in his life.
 - a. Stress may be internal (inability to communicate with spouse, child is not doing well in school, parent died, dinner is late). He may feel disappointment with his family but mostly with himself.
 - b. Stress may be external (gets laid off from work or doesn't get a promotion, community football team lost season championship).
 - c. All these events may lead to emotions that may not be considered "masculine" (disappointment, anxiety, grief, etc.).
 - d. He uses anger to express or cover real emotions, seeking to regain control of his life.

Note: This cycle of anger could be experienced by anyone, not just males. Often individuals use anger to express their true feelings and emotions. It is important that one learn to identify true feelings such as hurt, disappointment, discouragement, insecurity, grief, etc.

Misconceptions About Abuse:

- 1) **Abuse is not caused by alcohol or drugs.** While there might be some correlation, abuse is not *caused* by the use of drugs or alcohol. It is important to remember that alcohol or drug treatment will not (in most cases) stop violence. This treatment may be a first step, but the abuser still needs to treat the specific problem of using violence as a form of power and control.
- 2) **Abuse is not caused by the relationship.** While there may be some aspects of the marriage or other familial relationship that may be stressful to the abuser, (i.e. lack of

communication, financial problems, sexual dysfunction, parenting problems), this does not cause violence in the relationship. There are other relationships that have the same problems, yet violence is not a part of their solution. Abusers must learn that violence is not the way to solve problems. Abusers must treat their violence issues, and then, if it is safe, work on the marriage and family relationship.

- 3) **The victim does not cause abuse.** The behavior of the victim does not cause the abuser's violence. Helping a victim to change their behavior such as wearing prettier clothes, cooking nicer meals, losing weight, will not stop the violence. It is the abuser, not the victim, who is in control of the violence.
- 4) **The Abuser is not an ogre.** He may be a good provider, a good father, an upstanding member of the church and community. He may be very charming and outgoing. His wife may love him and be emotionally dependent on him. Sadly, this does not mean that he is not abusing members of his family. It is sometimes difficult to believe a woman who tells how violent and abusive her husband is at home when at church he behaves like the nicest, kindest, and most reliable member. Her story contradicts what everyone in the public arena has witnessed; hence the tendency is to trust one's own experience and to disbelieve the horrible story. However, it is important to understand that in most cases, women and children do not lie about their abuse. Remember, most cases of abuse go unreported.

Why does a victim stay in an unbearable situation?

- Emotional dependency
- Economic dependency
- Need for a father (or other parent) for the children
- Urging by other family members to stay
- Religious values
- Having no place to go
- FEAR—the primary reason why most women stay or go back

The real question is how does a victim of abuse get her life together and leave. The most important resource needed by victims and survivors is a means to break the silence and isolation and to find support

Part Two: Empowering One Another

Since the beginning of history there have been power struggles between family members. There was Adam and Eve against God. The first act of aggression in the Bible was Cain killing his brother Abel out of jealousy. These power struggles remind us of the distortion that has occurred in human relationships since the fall. Everything that God created perfect has been corrupted and distorted by the evil one. (Balswick & Balswick, 2007)

However, the message of restoration and renewal is seen throughout the Old and New Testaments. God has provided a way for us to lead lives of empowerment and service through

His resurrection and the empowering of the Holy Spirit. We are called to build each other up; this is the privilege and opportunity of the empowering process.

Types of Power

Authority vs. Dominance

- Legitimate power is authority
- Illegitimate power is dominance

Legitimate power is usually sanctioned by society and thus possesses authority. For example, parental power is considered legitimate power. Most societies grant parents authority over their children until the children reach a legal age of maturity. This age differs from culture to culture.

Dominance is power that is taken without being sanctioned by society; therefore it is considered illegitimate. For instance, some parents may go beyond their boundaries of legitimate power or may neglect their responsibilities and will have their legitimate power taken away from them by society, e.g., child abuse or child neglect.

Power that is gained through dominance or intimidation is the opposite of the empowering model that is represented in the scriptures.

Ask group: What is Empowerment?

Webster's Dictionary defines "empower" as "to give power to; authorize; to enable."

Balswick and Balswick say this about empowerment:

Empowerment is born out of God's covenant love and the incredible grace we find in Christ Jesus. The Spirit of God empowers us to empower others. And when mutual empowerment occurs among family members, each will be stretched in the extraordinary ways of servant love and humility. Family members will grow in the stature of Christ as they mature into the character of Christ in their daily interactions...It has nothing to do with having power over others but rather involves taking great delight in building up one another to become all God wants us to be. (Balswick and Balswick, 2014, p. 29)

1 Corinthians 8:1b (ESV) expresses it thus: "Knowledge puffs up, but love builds up."

Models of Family Power*

	Basic Assumptions
Traditional Patriarchal	God has determined that ultimate power resides in the role of the husband
Democratic Exchange	Power does not reside in any one individual, but rather in the family as a whole, operating as a democracy.
Hedonistic Self-Interest	Each family member watches out for self.
Empowerment	Family members use their gifts and resources for one another.

*Balswick and Balswick (2014)

Basic Models of Family Power

Patriarchal Model

The patriarchal model still exists in most societies today. In many Christian homes, the belief is that where the Bible speaks of the man as head of the home, it means the man should be the “boss” and that submission means the wife has no authority in the home. However, it’s important to note that that scripture also speaks about mutual submission and the suffering servant role modeled by Christ (Ephesians 5: 21; Philippians 2:5-8).

Note: Please do not allow participants to begin a discussion on headship and submission. Keep them focused on the theme of empowerment.

Ellen White Speaks of Individuality in Marriage

God requires that the wife shall keep the fear and glory of God ever before her. Entire submission is to be made only to the Lord Jesus Christ, who has purchased her as His own child by the infinite price of His life. God has given her a conscience, which she cannot violate with impunity. Her individuality cannot be merged into that of her husband, for she is the purchase of Christ. It is a mistake to imagine that with blind devotion she is to do exactly as her husband says in all things, when she knows that in so doing, injury would be worked for her body and her spirit, which have been ransomed from the slavery of Satan. There is One who stands higher than the husband to the wife; it is her Redeemer, and her submission to her husband is to be rendered as God has directed--"as it is fit in the Lord."

Ellen G. White, *The Adventist Home*, p. 116

Democratic Exchange Model

The democratic exchange model is based on the assumption that power resides in the family unit as a whole. Family policy is determined by negotiation and bargaining. The exercise of

power allows a voice to all family members, but since parents have more resources, they have more bargaining and negotiating power. Hence, parents have the final say in the decision making process.(Balswick & Balswick, 2007)

The Self-Interest Model

Society today is filled individualistic materialism and self-interested hedonism. “What’s in it for me?” is the major concern of many. In this model “I” is number one, and personal interests and needs come before the interests of the larger system. In this model, everyone vies for a place of authority. This leads to a very chaotic system. Family members are disengaged and find very little support.

Empowerment

The empowerment model assumes that the task of the more powerful family members is to build up or lift up the less powerful family members. The concept of empowerment as a family model may not be found in the scholarly literature; however, it is exemplified in the best of Christian family life.

“Thee lift me and I’ll lift thee and we’ll ascend together.” —Quaker Proverb

In empowered families, family members are living out the principle of love as expressed in 1 Corinthians 13. It is love in action. It is about paying attention to the little things because the little things really are the big things. We empower one another and lift each other up when we show kindness to one another, rather than dominance and control. Empowered families look for opportunities to lift one another up.

When we empower one another in the family, we build high trust in the relationship. When we misuse power by dominance and coercion, we tear down trust. Trust is the key in the empowering process. (Covey, 1997)

Parents who empower their children and prepare them for responsible interdependence will provide their children with the skills necessary to live as healthy adults and build and maintain healthy relationships. When parents use unhealthy forms of power and control with children, the children will grow up detached from their family and learn negative ways of using power and relating to others.

God’s covenant love and the incredible grace we find in Jesus Christ empower us to empower others. When mutual empowerment occurs among family members, each will grow exponentially in humility and servant love. Indeed, family members will begin to grow more into the likeness of Christ. His power is promised to us as we seek to become Christlike in all our relationships.

“I can do all things through Him who gives me strength.” Philipians 4:13 NIV

References

- Balswick, J. O., & Balswick, J. K. (2007). *The family: A Christian perspective on the contemporary home*: Baker Academic.
- Covey, S. R. (1997). *The 7 habits of highly effective families*: Macmillan.
- Fortune, M. M. (2002). *Violence in the family: A workshop curriculum for clergy and other helpers*: Pilgrim Press.
- The Holy Bible, New International Version*. (1984). Zondervan Bible Publishers.
- White, E. G. *The Adventist Home*.

Perheväkivaltaa on kaikenlainen loukkaaminen - sanallinen, fyysinen, tunne-elämään liittyvä, seksuaalinen sekä aktiivinen tai passiivinen laiminlyöminen - jota yksi tai useampi henkilö harjoittaa toista kohtaan perhepiirissä, olivatpa henkilöt sitten naimisissa, sukulaisuussuhteessa, yhdessä tai erillään asuvina tai avioerossa. Tuore kansainvälinen tutkimus osoittaa, että perheväkivalta on maailmanlaajuinen ongelma. Sitä esiintyy kaikenikäisten ja kaikkiin kansallisuuksiin kuuluvien ihmisten keskuudessa, kaikilla sosioekonomisilla tasoilla sekä kaikenlaisia uskonnollisia ja ei-uskonnollisia taustoja omaavissa perheissä. Perheväkivalta on yhtä yleistä kaupunkien keskustoissa, esikaupunkialueilla ja maaseutuyhteisöissä.

Perheväkivalta ilmenee monin eri tavoin. Se voi olla esimerkiksi fyysinen hyökkäys puolisoa kohtaan. Tunne-elämään liittyvät loukkaukset, kuten sanalliset uhkaukset, raivokohtaukset, kumppanin halveksiminen sekä epärealistiset täydellisyyden vaatimukset ovat myös vääriä käytöksiä. Perheväkivalta voi ilmetä fyysisen pakottamisen ja väkivallan muodossa aviollisessa sukupuolisuhteessa, tai väkivallalla uhkaamisena pelottavan sanallisen tai eleitä hyödyntävän käyttäytymisen kautta. Perheväkivaltaan kuuluvat myös inessi ja vanhemman tai jonkun toisen holhoojan taholta tapahtuva alaikäisten lasten huono kohtelu tai laiminlyönti, josta on seurauksena vamma tai vahinkoa. Perheväkivalta vanhuksia kohtaan voi ilmetä fyysisenä, psykologisena, seksuaalisena, sanallisena, aineellisenä tai lääkinnällisenä vääriä käytöksenä tai laiminlyöntinä.

Raamattu osoittaa selvästi, että kristillistä uskoa tunnustaville ihmisille on ominaista heidän seurakunnan ja perheen sisäisten ihmissuhteidensa laatu. Uskovien ihmissuhteita leimaa Kristuksen hengen mukainen rakkaus ja hyväksyntä sekä toisten ihmisten tukeminen ja rohkaiseminen. Lähimmäistä ei tule kohdella huonosti tai repivästi. Kristuksen seuraajien keskuudessa ei ole sijaa tyrannimaiselle määräämiselle ja voiman tai auktoriteetin vääriä käytöille. Kristuksen opetuslapsia motivoi heidän Kristusta kohtaan tuntemansa rakkaus, ja heidät on kutsuttu kunnioittamaan toisia ihmisiä ja pitämään huolta näiden hyvinvoinnista, hyväksymään miehet ja naiset tasa-arvoisina sekä tunnustamaan, että jokaisella ihmisellä on oikeus saada osakseen kunnioitusta ja arvontoa. Jos kristityt eivät onnistu suhtautumaan toisiin ihmisiin tällä tavalla, he vahingoittavat näiden persoonallisuutta ja alentavat Jumalan luomien ja lunastamien ihmisten arvoa.

Apostoli Paavali nimittää seurakuntaa yhteisöksi, jonka usko yhdistää. Kysymys on laajassa merkityksessä ymmärrettynä perheestä, joka tarjoaa hyväksyntää, ymmärtämystä ja lohtua kaikille, erityisesti loukatuille ja vähäosaisille. Raamattu kuvaa seurakuntaa perheenä, jossa on tilaa henkilökohtaiselle ja hengelliselle kasvulle, kun petoksen, hylkäämisen ja murheen tunteet antavat tilaa anteeksiannon, luottamuksen ja eheytyksen tunteille. Raamattu puhuu myös kristityn henkilökohtaisesta velvollisuudesta varjella omaa ruumiin temppeleään häpäisemiseltä, koska se on Jumalan asuinpaikka.

Ikävä kyllä, perheväkivaltaa esiintyy myös monissa kristityissä kodeissa. Sitä ei voida koskaan katsoa läpi sormien. Se vaikuttaa voimakkaasti kaikkien asianosaisten elämään aiheuttaen usein pitkäkestoisia, vääristyneitä käsityksiä Jumalasta, omasta itsestä ja toisista ihmisistä.

Uskomme, että seurakunnan velvollisuutena on –

1. Huolehtia niistä, jotka ovat joutuneet kokemaan perheväkivaltaa, ja vastata heidän tarpeisiinsa:

- a) Kuuntelemalla niitä ja hyväksymällä ne, jotka kärsivät väärinkäytöksistä, sekä rakastamalla ja tukemalla heitä arvokkaina yksilöinä.
- b) Korostamalla väärinkäytösten epäoikeudenmukaisuutta ja puolustamalla uhreja sekä uskonyhteisössä että yhteiskunnassa.
- c) Huolehtimalla siitä, että seurakunnassa on väkivallasta ja väärinkäytöksistä kärsiviä perheitä tukeva työmuoto, joka pyrkii ohjaamaan sekä uhrit että tekijät adventististen ammattiauttajien, mikäli mahdollista, tai yhteiskunnan ammattiauttajien puheille.
- d) Edistämällä pätevien adventististen ammattiauttajien koulutusta ja sijoittautumista sekä seurakunnan jäsenten että ympäröivien yhteisöjen tarpeita ajatellen.
- e) Tarjoamalla sovittelua, jos perheväkivaltaan syyllystyneen katumus tekee mahdolliseksi harkita anteeksiantoa ja suhteen ennalleen palauttamista. Katumukseen sisältyy aina täysi vastuunotto tehdyistä vääryyksistä, halukkuus korvata vääryydet kaikilla mahdollisilla tavoilla ja muutokset käyttäytymisessä väärinkäytösten eliminoinemiseksi.
- f) Kohdistamalla evankeliumin valo miehen ja vaimon väliseen suhteeseen, vanhempien ja lasten väliseen suhteeseen sekä muihin ihmissuhteisiin, ja auttamalla yksilöitä ja perheitä kasvamaan kohti Jumalan ihanteita yhteiselämässään.
- g) Pitämällä huolta, ettei uhreja eikä tekijöitä suljeta yhteisön ulkopuolelle perheessä tai seurakunnassa. Samalla perheväkivaltaan syyllystyneet saatetaan ehdottomasti vastuuseen teoistaan.

2. Tukea perhe-elämää:

- a) Järjestämällä perhekoulutusta, joka on armo-orientoitunutta ja johon sisältyy raamatullinen näkemys vastavuoroisuudesta, tasa-arvoisuudesta ja keskinäisestä kunnioituksesta, joka on oleellista kristillisille ihmissuhteille.
- b) Lisäämällä ymmärrystä tekijöistä, jotka myötävaikuttavat perheväkivallan syntyyn.
- c) Kehittämällä tapoja ehkäistä väärinkäytöksiä ja väkivaltaa ja jatkuvaa kierrettä, joka on usein nähtävissä perheiden sisällä ja toisiaan seuraavissa sukupolvissa.
- d) Oikaisemalla yleisiä uskonnollisia ja kulttuurisia uskomuksia, joita saatetaan käyttää perheväkivallan puolustamiseen tai peittelemiseen. Kun vanhemmat esimerkiksi oikaisevat Jumalan neuvomalla tavalla lapsiaan liittäen anteeksiannon neuvoihinsa, heillä ei ole oikeutta soveltaa raakoja rangaistuksia tai kurinpitotoimia.

3. Hyväksyä moraalinen vastuumme olla valppaana ja reagoida välittömästi väärinkäytöksiin seurakuntiemme ja yhteiskuntamme perheissä sekä ilmaista, että väkivaltainen käytös on vastoin adventistikristittyjen ihanteita. Ainuttakaan vihjettä tai viestiä väärinkäytöksestä ei saa vähätellä, vaan siihen on suhtauduttava vakavasti. Jos seurakunnan jäsenet ovat välinpitämättömiä eivätkä reagoi tapahtuneeseen, se on sama kuin he katsoisivat väärinkäytöstä läpi sormien sekä tukisivat ja mahdollisesti lisäisivät perheväkivaltaa.

Jos haluamme elää valon lapsina, meidän on valaistava pimeyttä, jossa perheväkivaltaa ilmenee keskuudessamme. Meidän on pidettävä huolta toinen toisestamme silloinkin, kun olisi helpompaa olla puuttumatta asiaan.

(Yllä oleva julkilausuma perustuu periaatteisiin, jotka käyvät ilmi seuraavista raamatunkohdista: 2.Moos. 20:12; Matt. 7:12; 20:25-28; Mark. 9:33-45; Joh. 13:34; Room. 12:10,13; 1.Kor. 6:19; Gal. 3:28; Ef. 5:2,3,21-27; 6:1-4; Kol. 3:12-14; 1.Tess. 5:11; 1.Tim. 5:5-8.)

Tämä julkilausuma hyväksyttiin pääkonferenssin hallinnollisen komitean (the General Conference of Seventh-day Adventists Administrative Committee, ADCOM) äänestyksessä 27. elokuuta 1996. Julkilausuma lähetettiin 1.-10. lokakuuta 1996 San Josessa, Costa Ricassa, pidetyn vuosikokouksen hyväksyttäväksi.

Statement on Family Violence

Liite 2

Family violence involves an assault of any kind—verbal, physical, emotional, sexual, or active or passive neglect—that is committed by one person or persons against another within a family, whether they are married, related, living together or apart, or divorced. Current international research indicates that family violence is a global problem. It occurs between individuals of all ages and nationalities, at all socioeconomic levels, and in families from all types of religious and non-religious backgrounds. The overall rate of incidence has been found to be similar for city, suburban, and rural communities.

Family violence manifests itself in a number of ways. For example, it may be a physical attack on one's spouse. Emotional assaults such as verbal threats, episodes of rage, depreciation of character, and unrealistic demands for perfection are also abuse. It may take the form of physical coercion and violence within the marital sexual relationship, or the threat of violence through the use of intimidating verbal or nonverbal behavior. It includes behavior such as incest and the mistreatment or neglect of underage children by a parent or another guardian that results in injury or harm. Violence against the elderly may be seen in physical, psychological, sexual, verbal, material, and medical abuse or neglect.

The Bible clearly indicates that the distinguishing mark of Christian believers is the quality of their human relationships in the church and in the family. It is in the spirit of Christ to love and accept, to seek to affirm and build others up, rather than to abuse or tear one another down. There is no room among Christ's followers for tyrannical control and the abuse of power or authority. Motivated by their love for Christ, His disciples are called to show respect and concern for the welfare of others, to accept males and females as equals, and to acknowledge that every person has a right to respect and dignity. Failure to relate to others in this way violates their personhood and devalues human beings created and redeemed by God.

The apostle Paul refers to the church as "the household of faith" which functions as an extended family, offering acceptance, understanding, and comfort to all, especially to those who are hurting or disadvantaged. Scripture portrays the church as a family in which personal and spiritual growth can occur as feelings of betrayal, rejection, and grief give way to feelings of forgiveness, trust, and wholeness. The Bible also speaks of the Christian's personal responsibility to protect his or her body temple from desecration because it is the dwelling place of God.

Regrettably, family violence occurs in many Christian homes. It can never be condoned. It severely affects the lives of all involved and often results in long term distorted perceptions of God, self, and others.

It is our belief that the Church has a responsibility—

1. To care for those involved in family violence and to respond to their needs by:
 - a. Listening to and accepting those suffering from abuse, loving and affirming them as persons of value and worth.
 - b. Highlighting the injustices of abuse and speaking out in defense of victims both within the community of faith and in society.
 - c. Providing a caring, supportive ministry to families affected by violence and abuse, seeking to enable both victims and perpetrators to access counseling with Seventh-day Adventist professionals where available or other professional resources in the community.
 - d. Encouraging the training and placement of licensed Seventh-day Adventist professional services for both church members and the surrounding communities.
 - e. Offering a ministry of reconciliation when the perpetrator's repentance makes possible the contemplation of forgiveness and restoration in relationships. Repentance always includes acceptance of full responsibility for the wrongs committed, willingness to make restitution in every way possible, and changes in behavior to eliminate the abuse.
 - f. Focusing the light of the gospel on the nature of husband-wife, parent-child, and other close relationships, and empowering individuals and families to grow toward God's ideals in their lives together.
 - g. Guarding against the ostracism of either victims or perpetrators within the family or church community, while firmly holding perpetrators responsible for their actions.

2. To strengthen family life by:
 - a. Providing family life education which is grace-oriented and includes a biblical understanding of the mutuality, equality, and respect indispensable to Christian relationships.
 - b. Increasing understanding of the factors that contribute to family violence.
 - c. Developing ways to prevent abuse and violence and the recurring cycle often observed within families and across generations.
 - d. Rectifying commonly held religious and cultural beliefs which may be used to justify or cover up family violence. For example, while parents are instructed by God to

redemptively correct their children, this responsibility does not give license for the use of harsh, punitive disciplinary measures.

3. To accept our moral responsibility to be alert and responsive to abuse within the families of our congregations and our communities, and to declare that such abusive behavior is a violation of Seventh-day Adventist Christian standards. Any indications or reports of abuse must not be minimized but seriously considered. For church members to remain indifferent and unresponsive is to condone, perpetuate, and possibly extend family violence.

If we are to live as children of the light, we must illuminate the darkness where family violence occurs in our midst. We must care for one another, even when it would be easier to remain uninvolved.

(The above statement is informed by principles expressed in the following scriptural passages: Ex 20:12; Matt 7:12; 20:25-28; Mark 9:33-45; John 13:34; Rom 12:10, 13; I Cor 6:19; Gal 3:28; Eph 5:2, 3, 21-27; 6:1-4; Col 3:12-14; 1 Thess 5:11; 1 Tim 5:5-8.)

This statement was voted by the General Conference of Seventh-day Adventists Administrative Committee (ADCOM) on August 27, 1996, and by the General Conference Executive Committee at the Annual Council in San Jose, Costa Rica, October 1-10, 1996.

enditnow teemapäivä

“Vapaus ihmissuhteissa”

